2026. december 7., hétfő Lk 5,17-26

Hitből fakadó, találékony szeretet

Az evangéliumi jelenet azzal kezdődik, hogy Jézus tanít. Az emberek szívesen hallgatták, mert mindig az Atyáról és Isten Országáról tanított. Azt hirdette, hogy Isten nem elítélni, nem megbüntetni akarja az embereket, hanem ki akarja mutatni szeretetét, irgalmát, megbocsátását. A történet szerint a béna embert négyen hozták eléje. Nem volt számukra akadály, mindent megtettek, hogy a beteget Jézus közelébe juttassák. A hitük láttán tesz csodát Jézus.

Az imádságból fakadó hit. A történet beszámol arról, hogy mit hittek a beteg barátai, mit tettek és mit kapott a beteg általuk. Ma úgy is mondhatnánk a beteg cipelését, hogy valaki imádkozik érte. Imádságban Jézushoz visz valakit. Imádságban elmond egy helyzetet, és Isten előtt kéri Jézus Krisztus segítségét. Lehet, hogy egyesek azt mondják, hogy az ima önszuggesztió. De mi nem egyszer megtapasztaljuk, hogy az imádkozás által több lesz sz erő, a tisztaság, a békesség, a nyugalom. Többet kibírunk. Nem utolsósorban az imádság fogékonnyá tesz „béna” barátunk baja iránt, és találékonyabbak is leszünk, hogy miként állhatunk hatékonyan melléje.

Az imából faakadó szolgálat. Az imádság indításokat ad. A Lélek által ezeket kell felismerni és követni. Jézusról nem egyszer olvassuk, hogy kora hajnalban kiment imádkozni, magányba vonult: tisztázni feladatát, tisztánlátást találni. Az imádság revízió is. Az Úr rámutat, mi volt helyes, mi nem, átvizsgálhatjuk életünket, tetteinket az Isten előtt. Az imádkozó életből szolgálat fakad.

Van-e találékony, szeretetből fakadó hitünk? Milyen testvéri vagy embertársi szolgálatra indít?

Horváth József, Tata

